

BRIEVEN

Eigenlijk heel Frans

Met zijn 'pacte de responsabilité' lijkt voor velen, waaronder Andy Langenkamp in het FD van 4 februari, de Franse president Hollande eindelijk de noodzakelijke stappen te hebben gezet naar hervormingen van het Franse bestel. Gelijk zijn partijgenoot Mitterrand, die halverwege zijn presidentschap van koers wijzigde.

Hollande stelt het pact voor als een contract voor verlaging van belastingen op arbeid in ruil voor de verplichting voor bedrijven om meer werknemers in dienst te nemen. Deze wederkerigheid is essentieel voor Hollande. Maar levert zij meer vrijheid op voor bedrijven bij de aanname en ontslag van personeel en derhalve tot een verbetering van de Franse concurrentiepositie?

Het pacte is eigenlijk heel Frans en een voorbeeld van het denken van de Franse elite, gevormd op de grandes écoles. De maakbare samenleving bedacht door hoogbegaafden. Dit model heeft Frankrijk goed gediend maar heeft moeite met een steeds complexere en sneller veranderende wereld. Een wereld die heel lastig te sturen is voor technocraten. De problematiek overstijgt de verschillen tussen linkse en rechtse politieke opvattingen. Voorganger Sarkozy bleef uiteindelijk ook hangen in dit technocratisch denken. De veel geprezen Mitterrand kon destijds zijn wending inslaan hoofdzakelijk dankzij de devaluatie van de Franse Franc, veelal een middel om juist niet te hoeven hervormen.

**Menzo M.H.G. Kwint,
Bloemendaal**



President Hollande.

FOTO: REUTERS

Indexatie pensioen

Het commentaar in het FD van 1 februari overdrijft een beetje als het stelt dat het macro-economisch gezien van belang is dat het ABP de korting van 0,5% per 1 april 2014 ongedaan maakt. De pensioenen verliezen nog altijd aanzienlijk aan koopkracht, omdat er ook dit jaar weer geen indexatie plaatsvindt. Het is dan ook onzinnig om over een hoger pensioen te spreken. Macroeconomisch is juist het feit dat er de afgelopen jaren geen indexatie heeft plaatsgevonden, van zeer grote invloed geweest, omdat daardoor de koopkracht van een zeer grote groep consumenten in belangrijke mate afgenomen is.

Nog een opmerking bij de brief van mr. Van de Horst (FD 1 februari). Pensioenpremie bestaat

inderdaad uit een werkgevers- en een werknemersdeel. Bij een verlaging gaan beide evenredig omlaag. De werknemer houdt netto meer loon over, de werkgever heeft minder indirecte loonkosten.

In principe kan de Staat de afdracht op twee manieren beïnvloeden. Bij een lagere werknemerspremie behoort een lager werkgeversdeel. Vandaar de wens van de overheid om de pensioenopbouw te veranderen en de premie te verlagen, hetgeen geschied is. Een andere mogelijkheid zou zijn de verhouding tussen werknemersdeel en werkgeversdeel ten nadele van de werknemer te veranderen. In beide gevallen is het voordeel voor de Staat en niet voor het ABP. De begroting vaart er wel bij.

Dr. J. Hof, Heiloo